

Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima; jeho tvář zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý. (Matouš 17,1-2)

V Praze dne 27. ledna 2021

Milé sestry a bratři,

prožíváme v tento čas zvláštní samotu, nuceně jsme od sebe odděleni, nemůžeme se scházet a naše přímé kontakty se omezily na nejbližší rodinu. Navíc nevíme, jak dlouho to ještě bude trvat. Nejméně však do neděle 14. února bude platit nouzový stav. Patrně všichni víme, co to obnáší. Kromě rodiny se nesmí lidé na veřejnosti shromažďovat ve větším počtu než 2 osoby. Od 21 hodin do 5 je zákaz volného pohybu. Na pohřbech a svatbách může být lidí v počtu maximálně 15 osob. V kostelích a modlitebnách se mohou lidé zúčastnit bohoslužeb do 10 % míst na sezení v sále atp. U tohoto posledního čísla bych se chtěl nyní zastavit.

Na jednání staršovstva jsme usoudili, že vzhledem k nejisté době, chceme přece jen využít alespoň to minimum příležitostí k vzájemným kontaktům, které nám jsou povoleny. Od neděle 7. února bychom se v rámci Soukenické mohli scházet nejen online ale také v počtu 34 osob. Připravíme přihlašovací formulář, který bude dán k dispozici všem na našich webových stránkách sboru. Během měsíce o čtyřech nedělích by se tak mohlo v našem soukenickém sboru vystřídat a potkat přes sto lidí. Což by mohlo pomoci překonávat naši izolaci i při stávajících omezeních, která platí a která chceme a musíme dodržovat.

Nyní připomenu konkrétní komentář k vládnímu opatření, který se týká bohoslužeb: „Účastníci, s výjimkou osob vedoucích nebo zajišťujících obřad, po většinu času sedí na sedadlech, dodržují, s výjimkou členů domácnosti, minimální rozestupy dva metry mezi účastníky sedícími v jedné řadě sedadel, před vstupem do vnitřního prostoru si dezinfikují ruce, nedochází k podávání ruky při pozdravení pokoje a v rámci shromáždění nedochází k hromadnému zpěvu s výjimkou, kdy zpěváci nebo sbor jsou oddělení od ostatních účastníků shromáždění tak, aby bylo zabráněno šíření kapének.“

V evangelijním textu, který jsem uvedl na počátku pastýřského listu, jsme četli, že tři učedníci (také ne všech dvanáct!) prožili zvláštní samotu s Ježíšem. To by pro nás mohlo být velmi povzbudivé. Můžeme stávající situaci, která nás sociálně omezuje, prožít s Kristem a k tomu ještě bychom mohli zažít novou zkušenost s ním. Jako Petr, Jakub a Jan máme i my leccos za sebou, kus života následování Ježíše. Nyní ale možná nastala doba, kdy si každého z nás po maličkých skupinkách (třeba i při rodinných bohoslužbách) a taky od února v malém počtu v Soukenické, bere Ježíš stranou a dává se nám nebývale poznat. Využijme této doby a přijměme toto osamocení jako šanci. Může být, že jako ti tři učedníci, když museli s Ježíšem v noci vystoupit na vysokou horu, budeme také ze všeho unavení. Přeji nám však, aby nám Kristus nově zazářil, abychom ho překvapivě poznávali a třeba s ním také nově uviděli Mojžíše a Eliáše, abychom se čerstvě začetli do Zákona, proroků, spisů i evangelií a epištol.

Protože za čas, ač nevíme, jak to bude dlouho trvat, se budeme muset z této hory osamění vrátit zpět do normálu a žít z toho, co jsme duchovně načerpali. Všechno totiž jednou skončí, i nouzový stav, i omezení shromažďování. Velmi bych si přál, abychom se pak nově setkávali obohaceni o novou zkušenost s Ježíšem a pak se tím vzájemně posilovali.

Pán s vámi, váš

Bronislav Matulík